



## Vyjádření k problematice poskytování paliativní péče

Sekce paliativní péče a léčby bolesti Česká asociace sester by chtěla vyjádřit znepokojení nad zprávou o červnové události z nemocnice v Rumburku. Podle informací z médií tam službu konající sestra neuposlechla ordinace lékaře a podala nevyléčitelně nemocné pacientce smrtelnou dávku kalia.

Aniž bychom chtěli hodnotit a soudit tento konkrétní případ, velmi hlasitě bychom chtěli říci: **ano, umírání existuje a je to vážná věc.** Ale i v této vážné chvíli zná medicína řešení. Je jí paliativní péče a paliativní medicína. **Není pravdou, že nevyléčitelně nemocným již není pomoci.**

Paliativní péče je ulevující a jako taková se ptá nejen na potíže těla, ale i na to, co nemocného trápí uvnitř nebo v jeho okolí, po čem touží, na čem mu záleží a co by si přál. A také zjištěné problémy a potřeby řeší. Paliativní péče má různé podoby a každá z nich nemusí být vhodná pro každého. Proto musíme tuto péči poskytovat citlivě a po dohodě s pacientem. Je také jedním z práv pacientů, pokud o ni stojí.

O tom všem je třeba nejprve širokou veřejnost, jak odbornou tak laickou, informovat, některé dokonce i o samotné existenci paliativní péče. Má to ale jeden háček. Umíme tuto péči nabízet a poskytovat? Informujeme naše pacienty o možnostech paliativní péče? Máme k tomu prostředky, zařízení a vzdělané odborníky? Zkušenost ukazuje, že ne.

Zdá se, že je důležité zřizovat nová zařízení paliativní péče, zejména poctivou paliativní péči v domácím prostředí s nepřetržitou dostupností lékaře tak, aby byla kdykoli zajištěna účinná léčba přicházejících příznaků nemoci. Je iluzorní se domnívat, že všichni umírající budou mít v budoucnosti možnost se dostat do takovýcho zařízení. Proto považujeme za naléhavou nutnost na odděleních a klinikách nemocnic a dalších zdravotnických zařízení proškolit personál a např. pověřit některou ze sester vedením péče o nemocné v závěru života, případně ve velkých nemocnicích zřídit pozici paliativní sestry.

Ze zkušenosti s umírajícími pacienty a jejich rodinami lze říci, že tato práce má veliký smysl. Že skutečně lze dosáhnout úlevy natolik, aby nemocný člověk netrpěl ani fyzicky a pokud možno ani jinak. Zcela jistě můžeme dát pacientům najevo, že jsou plnohodnotnými lidmi, hodnými laskavé péče i na nemocničním lůžku. To můžeme už dnes, když ještě nemáme nové budovy či zástupy odborníků.

Nemusíme se spokojit s tvrzením, že je situace problematická, můžeme ji řešit a máme k tomu možnosti. Jen se nebojme je použít.

*Za sekci léčby bolesti a paliativní péče ČAS  
Mgr. Michaela Kaňová  
předsedkyně sekce*